

УДК 316.77 : 070 : 654.195 : 314.743

РАДІОМОВЛЕННЯ ЯК ФАКТОР ІНКУЛЬТУРАЦІЇ УКРАЇНОМОВНОГО НАСЕЛЕННЯ В ПОЛЬЩІ

Т. С. Гиріна

*Класичний приватний університет
вул. Жуковського, 70б, Запоріжжя, 69000, Україна*

Досліджено місце сучасного україномовного радіоконтенту в ефірі польських радіостанцій як осередку підтримки національно-ідентифікаційних характеристик мігрантів в умовах поліетнічного та полілінгвістичного середовища. Розглянуто контент, тематичне спрямування, структуру ефіру пропонованих радіопроектів. Для емпіричного аналізу використано моніторинг офіційних сайтів радіостанцій, їхніх сторінок у соціальних медіа та електронних майданчиків для обговорення та обміну думками між редакцією і слухачами. Простежено тенденцію до зменшення україномовного контенту в ефірі польських радіостанцій та перехід його до розміщення у всесвітній мережі.

Ключові слова: *аудиторія, національна меншина, радіопроект, радіостанція, соціальна комунікація, українська громада.*

Постановка проблеми. Вивчення глобальної системи медіа в розрізі як національних, так і міждержавних комунікацій з огляду на інноваційну електронну телекомунікаційну складову, постійний технічний і технологічний поступ відкривають нові горизонти для наукового дослідження аудіовізуальних засобів масової комунікації. Тим більше цікавим є розкриття системності рис, засад діяльності, структурних та поліпрагматичних мотивацій працівників медіаорганізацій, що територіально розрізнені, але об'єднані духом, відчуттям патріотизму, комунікативною потребою говорити та чути рідну мову у всьому світі. Відірвані від Батьківщини, але не вирвані з корінням від власного дому українці створюють осередки, що допомагають не лише вирішувати власні повсякденні об'єктивні проблеми, а й засновують аматорські та професійні проекти, метою яких є об'єднання, сприяння комунікації та обмін інформацією. Під силу ж кожному українцю, загубленому у світі, може бути створення імпульсу у всесвітній мережі, що невидимими комунікативними нитками об'єднає співвітчизників у різних кінцях планети.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Теоретико-методологічну базу дослідження доцільно розглядати в декількох аспектах. З наукового погляду причини міграційних процесів в Україні вивчав І. Скороход [1, с. 27–32.], питання української міграції до Польщі розглядає О. Ровенчак [2, с. 96–107]. Зокрема, в матеріалі йдеться про те, що «ланцюгова міграція в Польщу поширена із кінця 1990-х рр., коли в цих країнах уже встигли «осісти» і створити певні іммігрантські

мережі ті, хто виїхав на початках цієї хвилі української еміграції» [2, с. 96–107]. О. Біляковська у своїх розвідках розкриває питання освітньої міграції до Польщі [3], етапи формування української меншини викладені в роботах голови Об'єднання українців у Польщі П. Тими [4, 5].

Звертається до теми міграції і журналістське середовище. Зокрема, заслуговують на увагу низка періодичних повідомлень «Польського радіо» [6], газети для українців у Польщі «Наш вибір» [7], «Перший у Польщі український портал» [8], «Український журнал» [4], а також цінними для дослідження є результати форуму україномовних медіа в Польщі [9, с. 6].

Журналістикознавчий аспект вдало висвітлено, зокрема, в дисертаційній роботі А. Сімашової в аспекті глобалізації мас-медіа [10], інформаційну культуру особистості як умову створення єдиного інформаційно-комунікаційного простору нації розглядає В. Ковпак [11, с. 83–87], заслуговують на увагу історичні розвідки О. Богуславського [12], Р. Дрозда [13, с. 802–811], Н. Медведчук [14, с. 33–37], Т. Веремчук [15, с. 210–212] та ін.

Мета статті — дослідити місце сучасного україномовного радіоконтенту в ефірі польських радіостанцій як осередку підтримки національно-ідентифікаційних характеристик мігрантів в умовах поліетнічного та полілінгвістичного середовища.

Виклад основного матеріалу дослідження. Історія українського слова в польському радіопросторі нараховує десятки років, а отже успіх таких передач демонструє витривалість та наполегливість українців, які навіть поза межами своєї держави прагнуть зберегти власну культурну ідентичність. Попри перепони, з якими стикались раніше і сьогодні долають українці у сфері медіа, сегмент українського радіомовлення Польщі заслуговує всебічного розгляду. На думку голови Об'єднання українців у Польщі П. Тими, українські медіа в Польщі, це «феномен, якого не помічають» [4, с. 31], адже українською в країні виходять друком газети, створюють теле- і радіопрограми, а також наповнюють інтернет-портали.

Із моменту заснування мультикультурної інтернет-радіостанції «Imiradio» (або як її називають самі автори «Радіо «ІМІ») у 2015 році в ефір вийшло відразу декілька українських радіопроєктів, серед яких «Добрі новини з України», «Comedy international», «Czas kobiet» («Час жінок»), а також музична програма про маловідомих виконавців з України та година української музики. До 2017 р. описані вище передачі замінили інші проекти з іншими ведучими. Ефірна сітка вміщує три україномовні радіопроєкти, та один російськомовний. Над цими проектами працюють п'ять радіожурналістів. Зокрема цікавим є проект чотирнадцятирічного Б. Судіна для дітей та молоді під назвою «T-Live», який виходить щочетверга з 16.00 по 18.00 год. Українською, російською та польською мовами обговорюють комплекс питань від інтеграційних процесів та роботи батьків до шкільних проблем, відпочинку, подорожей, громадських ініціатив тощо [16].

Сегмент радіоконтенту в ефірі польських радіостанцій орієнтований на налагодження життя мігрантів, зокрема українців. Цей сегмент становить комплекс окремих радіопрограм. Серед них «Swój czy obcy?» («Свій або чужий») на «Radio

Wnet». Щосереді з 18.00 до 18.50 в ефірі автор М. Жейміс розкриває потенційні проблеми, які можуть виникнути в мігрантів на роботі, в закладах охорони здоров'я, школі та ін. Увагу слухачів звертають на можливі перепони, з якими вони можуть зіткнутися вперше приїхавши працювати за кордон. Часто розповіді ґрунтуються на прикладах життєвих історій конкретних людей, зокрема українців. В останню середу місяця М. Жейміс традиційно спілкується з гостями студії в рамках програми «Czas na herbatę z imigrantami» («Час для чаю з іммігрантами»). Програми створюють за фінансової підтримки державного бюджету Польщі та Європейського фонду інтеграції громадян третіх країн [17].

Досі збереглася одна з найдавніших україномовних радіопрограм в ефірі «Polskie Radio Białystok» («Польське радіо Білосток») «Українська думка» («Українська думка»). Сьогодні вона виходить в ефір у понеділок та середу з 18.00 по 18.45 год. та в неділю з 08.00 по 08.30 год. Ведучі Є. Рижик та С. Завчук звертаються як до історичних розвідок із життя обох народів, так і обговорюють культурні заходи, як-от: майстер-класи, концерти, вечори колядок та ін. До прикладу, ефір від 01 січня 2017 р. було присвячено «Українському суспільству в Любліні», де йшлося про відзначення 150-річчя від дня народження М. Грушевського. Традиційно кожна програма завершується українською піснею [18].

Крім того, до уваги національних меншин регіону також такі радіопроєкти: «Przed wyjściem do cerkwi» («Перед тим як покинути церкву», трансляція богослужінь для вірних Православної церкви), «Po sąsiedzku» («По сусідству», обговорення проблем, що мають важливе значення для меншин і великий вплив на національну та етнічну ідентичність), «Pod znakiem Pogoni» («Під знаком Погоні», інформаційна програма про суспільне життя Польщі та країн ближнього зарубіжжя, в якій порушують також історичні аспекти), музична «Paźadalnaja piesnia» (...) та передача духовної тематики «Duchowe spotkania» («Духовна зустріч») [18].

В ефірі першого православного радіо в Польщі «Radio Orthodoxia», яке мовить щодня з 16.00 по 21.00 год., звучить також програма українською мовою «Українське Слово» («Українське слово»). Проект реалізується завдяки дотації Міністра внутрішніх справ Польщі у рамках діяльності «Союзу українців Підляшшя» та виходить в ефір щочетверга з 16.45 год. хронометражем 20 хв. Кожен випуск у традиційній стилістиці «НРКУ» ведуча А. Парфенюк або Г. Качук присвячують подіям, які відбулися за тиждень в українській громаді. Характерною особливістю цього проекту є відчутний акцент Г. Качук, який не завжди дає можливість повною мірою зрозуміти зміст програми. Позитивним фактором є розміщення архіву передач з 2009 р. у вільному доступі на сайті радіостанції у форматі подкасту [19].

Польськомовна радіопрограма «Pożyteczni» («Посиденьки») в ефірі «Radio Szczecin», яка виходить із червня 2010 року, замінивши передачу «Kontakty i Zbliżenia» («Контакти і зближення»), яка транслювалася з 1959 р. Щонеділі о 22.05 год. протягом 50 хв. ведучі М. Фрімус та Я. Сирник розповідають слухачам про будні українців у Східній Померанії (історичній області на півночі Польщі, що межує з Німеччиною) та новини з України. На сайті радіостанції, де можна прослухати в архіві програми з 2010 року, задекларовано двомовний українсько-польський ефір,

але насправді українську можна почути тільки в синхронах. У створенні проекту також беруть участь молоді українці, які навчаються в університеті Щецина [20].

В ефірі краківської радіостанції «Radio Kraków» виходить програма О. Лашенко «Kermesz» («Кермеш»). Назву передачі подарувало однойменне лемківське свято, «життєрадісне свято в честь покровителя церкви» [21]. Така назва з'явилася не випадково, адже на території Малопольського воєводства з центром у Кракові проживає громада лемків. Свято ж, яке подарувало назву радіопрограмі, здавна було життєрадісним та урочистим. У цей день люди різних поколінь збиралися на посиденьки і саме таку консолідувальну функцію для меншини декларує сучасний «Kermesz» («Кермеш»). Радіо програма, що виходить в ефір у запису щонеділі з 22.35 по 23.00 год., складається з декількох блоків, найбільший із них — інтерв'ю. До прикладу, в ефірі від 4 грудня 2016 р. ведуча спілкувалася зі студенткою україністики Інституту східнослов'янської філології Ягеллонського університету Н. Петранюк. Незважаючи на те, що предметом розмови став літературний процес в Україні, органічно в тіло бесіди вплелися й особливості життя мігрантів, а також атмосфера любові та співвіднесеності до обох Батьківщин, що чітко простежується на другому плані [21].

Та найширше серед усіх польських радіостанцій в ефірі представлені «Audycje w języku ukraińskim» («Трансляції українською мовою») на «Radio Olsztyn». Щодня до уваги слухачів ранковий (10.50–11.00) та вечірній (18.10–18.20) випуски, а у неділю розширений підсумковий ефір (20.30–21.00). Над програмою працюють одразу декілька фахівців у складі Г. Веселовської, Р. Боднара та Я. Гродник. Особливістю контенту радіостанції є те, що вона репрезентує Вармінсько-Мазурське воєводство, а отже, висвітлює життя українців у Мазурах, Вармії та їх околицях. За структурою програми після привітання лунає музична композиція українською, а інформаційний блок завершується ще однією піснею. Подібна верстка є нехарактерною для українського радіомовлення, однак варто враховувати, що програма є окремою структурною одиницею ефіру польськомовної радіостанції, тому має змінений формат [22].

Однак в ефірі польського радіомовлення простежується і тенденція до зменшення україномовного ефіру. Після того, як значна частина місцевих мовників увійшла до національної системи «Польського радіо», з ефіру переформатованих радіоорганізацій зникли декілька україномовних передач. Серед них, зокрема, проект для жителів Померанії «Magazyn ukraiński» («Український журнал») в ефірі «Polskie Radio Koszalin», що виходив щонеділі о 20.15 год. Тоді ведуча А. Вінницька обговорювала соціально-політичні та культурні проблеми української меншини в Польщі, порушуючи проблеми збереження національної ідентичності, польсько-українських відносин та орієнтуючись на зближення двох сусідніх народів.

Також зникла з ефіру радіо програма «Skrynia» («Скрина») на «Radio Rzeszów», нині «Polskie Radio Rzeszów». Вона виходила з травня 1958 р. для українців, які проживають на південному сході Польщі, тобто була однією з найстаріших. Протягом тридцяти п'яти років виходила в ефір з незмінним ведучим Я. Чарнобаєм, проте в останні роки біля мікрофона працювали І. П'єтак та О. Халабуд.

Програма була настільки затребуваною серед української громади, що з 2006 р. почав виходити друком журнал «Skrynia» («Скриня»). За свою довгу історію запам'яталася програма репортажами з концертів, виставок, конференцій, випусками, присвяченими релігійним святкам, фестивалям. Порушували у ній питання політики, освіти і науки, бізнесу. Журналісти декларували, що постійно намагалися бути там, де відбувалося щось важливе для українців у тому регіоні, не забували ведучі і про музичну складову, постійно включаючи до ефіру як народні пісні, так і доробки рок- та поп-виконавців [23].

Однак, розглядаючи інформаційно-комунікаційні зв'язки між Україною та Польщею, варто відзначити і українських журналістів, які реалізували свій творчий потенціал у польських медіа, ставши при цьому частиною професійної спільноти тієї держави. Зокрема, серед них і журналіст, історик та громадський діяч П. Тима згадує М. Чеха, який працює в «Gazeta Wyborcza» («Газети Виборчій»), Т. Сервеник із щоденного видання «Rzeczpospolita» («Жечпосполіта»), М. Степан, А. Вархіла, Р. Крика, Є. Почтар із громадського телеканалу «TVР» («Польське телебачення ТВР»). В ефірі громадського радіомовлення працює А. Шевчук, в радіоінформагентстві «JAR» А. Кузьміна та інші [4, с. 30–32]. Звичайно, цей перелік не є сталим і остаточним, оскільки фахівці можуть змінювати місце роботи, однак навіть з такого неповного переліку зрозуміло, що українці у Польщі не відірвані від основних суспільних процесів і навіть демонструє наполегливість та відповідальність наших співвітчизників, зокрема і в розрізі інформаційних процесів.

З іншого боку, польська громада в Україні також представлена в радіоефірі. «Столицею польського радіомовлення в Україні є Львів: на частоті радіостанції «Незалежність» у різні дні мовить «Radio Lwów» («Радіо Львів») та виходить програма «Program katolicki» («Католицька програма»)» [15, с. 210–212]. У Львові також працює Львівська міська громадська організація «Polskie Towarzystwo Radiowe» («Суспільне польське радіо»), важливе значення для радіопростору регіону має «Polskie Radio dla Zagranicy» («Зовнішня служба Польського радіо»). Після появи у 1936 р. в ефір тут почали виходити радіопрограми польською та англійською мовами, українська редакція з'явилася в 1990 р. Традиційно в ефірі випуски новин, кореспондентські матеріали зі всього світу, радіоогляди, коментарі, інтерв'ю та ін. Часто радіостанція стає ініціатором літературних та музичних заходів [15, с. 210–212].

Водночас треба сказати, що радіопрограми є лише частиною україномовного контенту Польщі. Учасники ж проведеного у квітні 2016 р. «Форуму україномовних медіа в Польщі» констатували, що значною мірою стереотипизував уявлення про українців комедійно-драматичний телесеріал «Dziewczyny ze Lwowa» («Дівчата зі Львова»), який в українському телеефірі транслювався під назвою «Наші пані у Варшаві». Для уникнення подібних ситуацій представники медіа-середовища зійшлися на потребі перекладу україномовного контенту на польську, тим більше з огляду на перспективність розвитку інтернет-сегменту україномовного інформаційного простору нашого західного сусіда. Це дало б

змогу представникам титульної нації «сформувати власне уявлення про українців не лише за допомогою стереотипів» [9, с. 6]. Не менш важливим чинником, який би посприяв розвитку українських медіа для діаспори, є підтримка держави, однак, на думку голови Об'єднання українців у Польщі П. Тима, цього не відбувається: «Посольство України за 20 років незалежності не подумалося організувати хоча б одну зустріч українських журналістів Польщі. У 2010 році вперше декому з них було вручено грамоти посла України. За 20 років — оце і вся увага людям, які нерідко за допомогою польських ЗМІ реально впливали на імідж України. Про якесь навчання в Україні, поїздки на вибори за рахунок МЗС України або «study visit» — забудьте» [4, с. 32].

Тож однозначні висновки робити складно, адже, з одного боку, етнічні українці, які, попри географічну віддаленість, намагаються принести користь своїй Батьківщині, а з іншого боку, через скруту держава, не може задовольнити базові потреби громадян, що проживають на її території. Як наслідок, українське радіомовлення в Польщі набагато розвиненіше, ніж польське в Україні, адже фінансування національних меншин у нас і справді менше. Водночас на громадянському рівні подібна інформаційна взаємодія двох держав формує тісний зв'язок її громадян, збагачує культуру обох націй, робить її доступнішою та багатограннішою.

Висновки. Подібні радіопроєкти допомагають громадянам, які опинились у чужому, незвичному та нехарактерному для себе інформаційному просторі, не згубити власну ідентичність. Фактично такі проєкти дають опору, відчуття співвіднесеності з українською громадою не лише в інформаційному, а й в розважальному сегменті. Громадянин, опинившись поза межами материкової України, завдяки сучасним технологіям має доступ до звичних радіостанцій, але забезпечити власні інформаційно-розважальні потреби повною мірою не може. Інша річ, спеціалізовані радіопроєкти для слухачів, що об'єднані національністю, історією, реаліями і перспективами життя, але з іншою державою можуть заповнити прогалини особистого інформаційного простору та зберегти власну національну ідентичність.

Отже, потребують подальшого розгляду питання формування інформаційного образу України в державах із потужними територіальними організаціями українців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Скороход С., Безух В. Причини міграційних процесів в Україні. Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. 2009. № 11. С. 27–32.
2. Ровенчак О. Українська міграція до Польщі та Греції в системі класифікації міграцій. Вісник Львівського університету. Серія соціологічна. 2012. № 6. С. 96–107.
3. Біляковська О. Освітня міграція українців до Польщі [Електронний ресурс]. Львів, 2011. URL: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/19424/1/101-Bilyakovska-292-293.pdf>.
4. Тима П. Медіа меншин над Віслою. *Ukrainiński Żurnal*. 2010. № 7. С. 30–32.
5. Тима П. Як формувалась українська меншина в Польщі? [Електронний ресурс]. Наш вибір. Польща, 2016. URL: <http://naszwybir.pl/yak-formuvalas-ukrayinska-menshyyna-v-polshhi/>.

6. Андрухович Т. Українські трудові мігранти — це унікальний шанс для Польщі [Електронний ресурс]. Польське радіо [сайт]. Польща, 2016. URL: <http://www.polradio.pl/5/119/Artykul/242134>.
7. Сайт газети для українців у Польщі «Наш вибір» [Електронний ресурс]. Варшава, 2017. URL: <http://naszwybir.pl/>.
8. Сайт Першого у Польщі українського порталу «Harazd.net» [Електронний ресурс]. Варшава, 2017. URL: <http://www.harazd.net/>.
9. Лоза П. Український медіа форум. Наше слово. 2016. № 16. С. 6.
10. Сімашова А. І. Мас-медіа Італії в контексті глобалізаційних процесів: дис. ... канд. соц. ком. : 27.00.04. Львів : ЛНУ ім. Івана Франка, 2016. 237 с.
11. Ковпак В. Екранна публіцистика кіно української діаспори як інформаційно-комунікаційний канал. Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. 2013. № 3–4 (15–16). С. 83–87.
12. Богуславський О. В. Преса міжвоєнної української еміграції в Європі 1919-1939 рр.: національно-патріотична дискусія: автореф. дис. ... д. соц. ком. : спец. 27.00.04 «Теорія та історія журналістики». Київ : КНУ ім. Тараса Шевченка, 2008. 38 с.
13. Дрозд Р. Українське суспільно-культурне товариство у Польщі в 1956-1990 рр. Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. 2006–2007. № 15. С. 802–811.
14. Медведчук Н. Участь громадських організацій в українсько-польських культурних стосунках: історія і сучасність. Етнічна історія народів Європи. 2011. № 11. С. 33–37.
15. Веремчук Т. Україна — Польща: міжкультурна комунікація через ЗМІ діаспори. Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. 2010. № 21. С. 210–212.
16. Strona internetowa «Imiradio» [Elektroniczne źródło]. Warszawa, 2017. — URL: <http://imiradio.pl/>.
17. Strona internetowa «Radio Wnet» [Elektroniczne źródło]. Warszawa, 2017. URL: <http://www.radiownet.pl/etery/swoj-czy-obcy#>.
18. Strona internetowa «Polskie Radio Białystok» [Elektroniczne źródło]. Białystok, 2017. URL: <http://www.radio.bialystok.pl/>.
19. Strona internetowa «Radio Orthodoxia» [Elektroniczne źródło]. Białystok, 2017. URL: <http://www.orthodoxia.pl/?p=7&cat=6>.
20. Strona internetowa «Radio Szczecin» [Elektroniczne źródło]. Szczecin, 2017. URL: <http://radioszczecin.pl/249,541,posydenki-22012017-posluchaj-audycji>.
21. Strona internetowa «Radio Kraków» [Elektroniczne źródło]. Kraków, 2017. URL: <http://www.radiokrakow.pl/audycje/kermesz/>.
22. Strona internetowa «Radio Olsztyn» [Elektroniczne źródło]. Olsztyn, 2017. URL: <http://ro.com.pl/>.
23. Strona internetowa «Polskie Radio Rzeszów» [Elektroniczne źródło]. Rzeszów, 2017. URL: <http://www.radio.rzeszow.pl/>.

REFERENCES

1. Skorokhod, S. (2009). Prychyny mihratsiinykh protsesiv v Ukraini. Naukovyi visnyk Volynskoho natsionalnoho universytetu imeni Lesi Ukrainky, 11, 27–32 (in Ukrainian).

2. Rovenchak, O. (2012). Ukrainska mihratsiia do Polshchi ta Hretsii v systemi klasyfikatsii mihratsii. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii sotsiologichna*, 6, 96–107 (in Ukrainian).
3. Biliakovska, O. (2011). Osvitnia mihratsiia ukraintsiv do Polshchi. Retrieved from <http://en.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/19424/1/101-Bilyakovska-292-293.pdf> (in Ukrainian).
4. Tyma, P. (2010). Media menshyny nad Visloiu. *Ukraiński Žurnal*, 7, 30–32 (in Ukrainian).
5. Tyma, P. (2016). Yak formuvalas ukrainska menshyna v Polshchi? Retrieved from <http://naszwybir.pl/yak-formuvalas-ukrayinska-menshyna-v-polshchi/> (in Ukrainian).
6. Andrukhovych, T. (2016). Ukrainski trudovi mihranty — tse unikalnyi shans dlia Polshchi. Retrieved from <http://www.polradio.pl/5/119/Artykul/242134> (in Ukrainian).
7. Sait hazety dlia ukraintsiv u Polshchi «Nash vybir» (2017). Retrieved from <http://naszwybir.pl/> (in Ukrainian).
8. Sait Pershoho u Polshchi ukrainskoho portalu «Harazd.net» (2017). Retrieved from <http://www.harazd.net/> (in Ukrainian).
9. Loza, P. (2016). Ukrainskyi media forum. *Nashe slovo*, 16, 6 (in Ukrainian).
10. Simashova, A. (2016). Mas-media Italii v konteksti hlobalizatsiinykh protsesiv. PhD thesis. Lviv (in Ukrainian).
11. Kovpak, V. (2013). Ekranna publitsystyka kino ukrainskoi diaspory yak informatsiino-komunikatsiinyi kanal. *Derzhava ta rehiony. Serii: Sotsialni komunikatsii*, 3–4 (15–16), 83–87. (in Ukrainian).
12. Bohuslavskiy, O. (2008). Presa mizhvoiennoi ukrainskoi emihratsii v Yevropi 1919–1939 rr.: natsionalno-patriotychna diskusii. Extended abstract of doctor's thesis. Kyiv (in Ukrainian).
13. Drozd, R. (2006–2007). Ukrainske suspilno-kulturne tovarystvo u Polshchi v 1956-1990 rr. *Ukraina: kulturna spadshchyna, natsionalna svidomist, derzhavnist*, 15, 802–811 (in Ukrainian).
14. Medvedchuk, N. (2011). Uchast hromadskykh orhanizatsii v ukrainsko-polskykh kulturnykh stosunkakh: istoriia i suchasnist. *Etnichna istoriia narodiv Yevropy*, 11, 33–37 (in Ukrainian).
15. Veremchuk, T. (2010). Ukraina — Polshcha: mizhkulturna komunikatsiia cherez ZMI diaspory. *Naukovyi visnyk Volynskoho natsionalnogo universytetu imeni Lesi Ukrainky*, 21, 210–212 (in Ukrainian).
16. Strona internetowa “Imiradio” (2017). Retrieved from <http://imiradio.pl/> (in Polish).
17. Strona internetowa “Radio Wnet” (2017). Retrieved from <http://www.radiownet.pl/etery/swoj-czy-obcy#> (in Polish).
18. Strona internetowa “Polskie Radio Białystok” (2017). Retrieved from <http://www.radio.bialystok.pl/> (in Polish).
19. Strona internetowa “Radio Orthodoxia” (2017). Retrieved from <http://www.orthodoxia.pl/?p=7&cat=6> (in Polish).
20. Strona internetowa “Radio Szczecin” (2017). Retrieved from <http://radioszczecin.pl/249,541,posydenki-22012017-posluchaj-audycji> (in Polish).
21. Strona internetowa “Radio Kraków” (2017). Retrieved from <http://www.radiokrakow.pl/audycje/kermesz/> (in Polish).
22. Strona internetowa “Radio Olsztyn” (2017). Retrieved from <http://ro.com.pl/> (in Polish).
23. Strona internetowa “Polskie Radio Rzeszów” (2017). Retrieved from <http://www.radio.rzeszow.pl/> (in Polish).

RADIO BROADCASTING AS A FACTOR OF INCULTURATION OF UKRAINIAN POPULATION IN POLAND

T. S. Hyrina

*Classical Private University
70B, Zhukovskiy St., Zaporizhzhia 69002, Ukraine
hirinatetyana@gmail.com*

The article presents the research of the place of modern Ukrainian language radio broadcasting content in Polish radio stations as one of the centers of support of national identification characteristics of migrants in terms of multi-ethnic and poly linguistic environment. It has considered the content, themes, the structure of the suggested radio broadcasting projects. The author has used monitoring of the radio stations official websites, their pages in social media and electronic platforms for the discussion and the exchange of views between the editors and the audience for the empirical analysis. The decreasing trend of Ukrainian broadcast content in Polish radio stations broadcasting and its transition to the placement in the Internet could be seen.

Keywords: *audience, national minority, radio programme, radio station, social communication, Ukrainian community.*

*Стаття надійшла до редакції 10.02.2017.
Received 10.02.2017.*